

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, NOVA GORICA
v III. in IV. točki izreka dne 15.9.2022.

Podpis pristojne
osobne osebe:

Kovčič

III U 226/2021-25

SODBA
V IMENU LJUDSTVA
IN
SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Novi Gorici, je po višjem sodniku svetniku Andreju Orlu kot sodniku posamezniku,

v upravnem sporu tožeče stranke:

in

, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbi Informacijskega pooblaščenca št. 090-305/2021/5 in št. 090-293/2021/6 obe z dne 11. 11. 2021,

po **11. julija 2022** opravljeni glavni javni obravnavi, **15. septembra 2022**

ODLOČILO:

- I. Tožba zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-305/2021/5 z dne 11. 11. 2021, se zavrže.
- II. Tožba zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-293/2021/6 z dne 11. 11. 2021, se zavrže.
- III. Tožba zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-293/2021/6 z dne 11. 11. 2021, se zavrne.
- IV. Tožba zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-305/2021/5 z dne 11. 11. 2021, se zavrne.
- V. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Informacijski pooblaščenec (v nadaljnjem besedilu tožena stranka ali IP) je z odločbo št. 090-293/2021/6 z dne 11. 11. 2021 (v nadaljevanju odločba IP 293) zavrnil pritožbo prosilca (v nadaljnjem besedilu prosilec ali tožnik) zoper odločbo Inšpektorata RS za okolje in prostor (v nadaljnjem besedilu organ ali IRSOP) št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021.
2. V obrazložitvi odločbe IP 293 navaja, da je prosilec dne 25. 7. 2021 po elektronski poti, skupaj z na organ naslovil 6 zahtev za posredovanje fotokopije odločbe št. 356.2-72/07-MT z dne 19. 1. 2004. Organ je o zahtevi prosilca odločil z odločbo št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021, s katero je na podlagi 129. člena Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP) v točki 1 izreka prosilčevo zahtevo zavrnil, saj je prosilec navedeno odločbo, opremljeno z žigi o pravnomočnosti in izvršljivosti ter zakritimi osebnimi podatki že prejel, kot informacijo javnega značaja, v letu 2011.
3. V nadaljevanju povzame pritožbene navedbe prosilca in ki v pritožbi navajata, da sta z v postopku dostopa do informacije javnega značaja (v nadaljevanju IJZ) zahtevala fotokopijo izvršljive odločbe 356.2-72/07-MT z dne 19. 1. 2004, s katero so jima bile naložene obveznosti na njuni parceli saj jima odločba št. 356.2-72/04-MT z dne 19. 1. 2004 nalaga obveznosti na tuji parceli in ne na njuni parceli. Zato od pritožbenega organa pričakujeta, da bo predmetno odločbo (organ ju je že v letu 2011 opremil s pravnomočno in izvršljivo odločbo

št. 356.2-72/04-MT-4 z dne 19. 1. 2004, ki jima nalaga obveznosti na parceli odpravil.

4. V nadaljevanju navaja, da tožena stranka po pregledu spisovne dokumentacije, upoštevajoč pojasnila organa, ugotavlja, da je organ prosilcu zaprošeno informacijo javnega značaja, to je odločbo št. 356.2-72/04-MT z dne 19. 1. 2004, ki se nanaša na (upoštevaje popravni sklep št. 356.2-72/2004 z dne 7. 6. 2006, s katerim se je odpravila napaka v napačnem zapisu parcelne številke , v postopku do informacije javnega značaja, posredoval že v letu 2011 (dopis št. 090-18/2018-2013 z dne 6. 11. 2011), kar pomeni, da je odločitev organa, ki je zahtevo prosilca zavrgel pravilna in temelji na 4. alineji prvega odstavka 129. člena ZUP.
5. Z odločbo št. 090-305/2021/5 z dne 11. 11. 2021 (v nadaljevanju odločba IP 305) je tožena stranka o pritožbi a (v nadaljnjem besedilu tožnica ali prosilka), ki jo je vložila skupaj s prosilcem, odločila tako, da je pritožbi prosilke delno ugodila in 2. točko izreka odločbe IRSOP št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021 odpravila ter sama odločila, da se 6 zahtev prosilke z dne 25. 7. 2021 (zabeležene pod zap. št. 258, 260, 261, 262, 263 in 264) za posredovanje fotokopije odločbe št. 356.2-72/07-MT (pravilno: 356.2-72/04-MT) z dne 19. 1. 2004, zavrže.
6. V obrazložitvi navaja, da je prosilka skupaj s i na organ naslovila šest zahtev za posredovanje fotokopije odločbe št. 356.2-72/07-MT z dne 19. 1. 2004 (pravilno št. 356.2-72/04-MT z dne 19. 1. 2004). Organ je z odločbo št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021 v točki 2 izreka zavrnil zahtevo prosilke za dostop do zaprošenega dokumenta zato, ker je ugotovil, da prosilka nima pravnovarstvenega interesa, za ponovno pridobitev istega dokumenta. V nadaljevanju povzame pritožbene navedbe, ki jih je sodišče že navedlo v točki 3. obrazložitve te sodbe. IP je po uradni dolžnosti preizkusil, ali ni v postopku na prvi stopnji prišlo do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon in pri tem ugotovil, da je organ njeno zahtevo zavrnil zato, ker naj bi zahtevani dokument prejela že leta 2004 kot inšpekcijska zavezanka. Ugotovil je, da je bila v inšpekcijski zadevi št. 356-02-72/2004 dne 19. 1. 2004 izdana edino odločba št. 356.2-72/04-MT, ki je bila inšpekcijskima zavezancema, to je prosilki in prosilcu, vročena dne 13. 2. 2004. Zaradi pisne napake v izreku te odločbe je gradbena inšpektorica dne 7. 6. 2006 izdala sklep o popravi pomote št. 356.2-72/2004, ki je bil obema zavezancema vročen dne 27. 6. 2006, s tem sklepom je odpravila napako v zapisu parcelne številke v inšpekcijski odločbi tako, da so navedbe tožnice, da se ji z zahtevano inšpekcijsko odločbo nalagajo obveznosti na tuji parceli () , neutemeljene.
7. Nadalje tožena stranka ugotavlja, da je v pritožbeni zadevi IP št. 090-187/2016 (ki se nanaša na odločbo organa št. 090-41/2015/142 z dne 21. 7. 2016), ter v pritožbeni zadevi IP št. 090-281/2016 (ki se nanaša na odločbo organa št. 090-

41/2015/55 z dne 19. 9. 2016) IP že presoja odločitve organa glede posredovanja zahtevane odločbe IRSOP št. 356.2-72/04 z dne 19. 1. 2004. V obeh primerih je IP pritožbo prosilke kot neutemeljeno zavrnil. Ker iz navedenega izhaja, da je organ o posredovanju zahtevane odločbe po ZDIJZ že odločal, bi moral organ zahteve prosilke z dne 25. 7. 2021 zavreči. Na podlagi navedenega je pritožbi prosilke v tem delu ugodil tako, da je izpodbijano odločbo organa v točki 2 izreka odpravil in sam odločil tako, da je zahtevo prosilke na podlagi 4. alineje prvega odstavka 129. člena ZUP zavrgel.

8. Tožnik in tožnica vlagata skupno tožbo na odpravo odločbe IP št. 305 z dne 11. 11. 2021 in IP št. 293 z dne 11. 11. 2021. V tožbi navajata razloge, zaradi katerih naj bi odločba, ki njuni družini nalaga obveznosti na tuji parceli, ne postala pravnomočna. Menita, da ta odločba ne more postati pravnomočna navkljub izdaji sklepa IRSOP z dne 27. 6. 2006 o popravilu pomote v navedbi napačne parcele, saj se sklep IRSOP-a z dne 27. 6. 2006, ni v ničemer dotikal ne vsebinsko, ne procesno predmetnega pravilno pravočasno vložene pravne sredstva z dne 27. 2. 2004. Na tem materialno preverljivem dejstvu, ki ga nista upoštevala ne IRSOP, ne tožena stranka, je podan pravni temelj, da se izpodbijani odločbi odpravita v celoti. Sodišču nadalje predlagata, da izreče za nične vse odločbe IRSOP, v katerih se IRSOP sklicuje na pravni temelj invalidne in neizvršljive odločbe IRSOP-a št. 356.2-72/04 z dne 19. 1. 2004.
9. Glede na to, da sta tožnika s skupno tožbo, ki jo je podpisal le tožnik, izpodbijala dve odločbi tožene stranke izdani v ločenih postopkih je sodišče na podlagi prvega odstavka 31. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) tožnika pozvalo na odpravo pomanjkljivosti. Tožnica je skupno tožbo podpisala in vztrajala pri skupni tožbi zoper odločbo IP št. 293 in odločbo IP št. 305.
10. Glede na to, da se obe izpodbijani odločbi tožene stranke nanašata na odločbo organa št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021, zoper katero sta tožnik in tožnica vložila skupno pritožbo, je sodišče odločilo, da bo zaradi ekonomičnosti postopka, tožbo oziroma tožbene zahtevke, ki se nanašajo na dve različni zadevi tožene stranke, obravnavalo v enotnem postopku. Pri čemer sodišče predloga za izrek ničnosti odločb izdanih v inšpekcijskem postopku ni obravnavalo, saj tožnika nista konkretno navedla niti številke odločb niti ničnostnega razloga za izrek ničnosti, poleg tega pa te morebitne odločbe tudi niso predmet presoje v tem upravnem sporu. Predlog je tako splošen in neopredeljen, da ga ni mogoče obravnavati. Tožnika pa kljub pozivu sodišča tožbe nista dopolnila.
11. Tožena stranka je sodišču posredovala upravna spisa in v odgovorih na tožbo sodišču predlaga, da tožbo zavrne, saj so tožbene navedbe v celoti neutemeljene, izpodbijani odločbi pa sta pravilni in zakoniti.
12. Sodišče je dne 11. 7. 2022 opravilo javno glavno obravnavo v navzočnosti prvo tožnika, pooblaščenke tožene stranke, ter v odsotnosti drugo

tožnice i kljub pravilnemu vabljenju na glavno obravnavo ni pristopila, svoje odsotnosti pa ni opravičila.

13. Na glavni obravnavi je tožnik vztrajal pri podani tožbi in dodatno pojasnil, da sta s tožnico zahtevala, da jima inšpektorat da dokument na podlagi katerega so bila opravljena dejanja izvršbe na njunem premoženju v času od leta 2004 do leta 2006, to je pred odpravo napake v izreku inšpekcijske odločbe. Namesto, da bi organ odgovoril, da tak dokument ne obstaja, se je sprenevedal in ponujal dokument, ki je pravno invaliden v konceptu pravnega temelja, to je dokument iz leta 2004, ki jima nalaga obveznost na tuji parceli Sodišču je predložil uradni zaznamek z dne 22. 6. 2022, v katerem se ugotavlja, da v letu 2004 in 2005 ni bila izdana odločba inšpektorata, ki bi zavezancema nalagala obveznosti na njuni parceli.
14. Pooblaščenka tožene stranke je vztrajala pri izpodbijanih odločbah in odgovoru na tožbo in dodatno navedla, da je namen dostopa do informacij javnega značaja pridobitev dokumentov, v obliki, kot se nahajajo pri organu. Ni pa namen postopka, da se ugotovi pravilnost oziroma zakonitost teh dokumentov. Tožnik je na navedbe pooblaščenke tožene stranke dodatno navedel, da tožena stranka s sprenevedanjem pokriva nezakonito odločitev organa, katerega so zaprosili za točno določen dokument. Tožena stranka ni odreagirala na njuno pritožbo, ki je bila konceptirana na dejstvu, da se organ izogiba uradno potrditi, da tozadavnega dokumenta nima. Ker se ne more izkazati, z dokumentom, ki ne obstaja, neutemeljeno trdi, da je bil tak dokument tožniku že izročen, pri tem vsi vemo, da dokument oziroma odločba gradbenega inšpektorja št. 356.2-72/2004-MT-4 z dne 19. 1. 2004 nalaga inšpekcijskemu zavezancu obveznosti na tuji parceli
15. V dokaznem postopku je sodišče izvedlo dokaze z vpogledom upravnih spisov tožene stranke št. 090-293/2021 in 090-305/2021, vpogledalo je pravnomočno sodbo tega sodišča št. III U 139/2021-19 z dne 13. 1. 2021, zoper katero v zakonskem roku ni bila vložena revizija ter uradni zaznamek z dne 22. 6. 2022, ki ga je predložil tožnik, ki pa ga sodišče ne more upoštevati, ker gre za tožbeno novoto (52. člen ZUS-1), saj gre za dokument, ki ni obstajal v času odločanja na prvi stopnji. Tožeča stranka in pooblaščenka tožene stranke na izvedbo dokazov in dokazni sklep nista imeli ugovorov.
16. V končni besedi je tožnik dodatno izpostavil, da ima nepregledno množico odgovorov gradbenega inšpektorata iz naslova pridobitve informacij javnega značaja, v katerih mu je bilo odgovorjeno, da iskani dokument ne obstaja. Nadalje je navedel, da je zoper sporno odločbo IRSOP vložil pravno sredstvo in dodatno navedel nezakonitosti, ki naj bi bile storjene v pritožbenem postopku. Pooblaščenka tožene stranke je odgovorila, da navedbe tožnika, ki se nanašajo na neobstoječi dokument nimajo povezave s predmetno zadevo, saj gre za zahtevek z drugo vsebino. Nakar je tožnik odgovoril, da je ves čas vedel, da takega

dokumenta, kot ga je zahteval, organ nima, vendar je uporabil pot preko zahtevanega dostopa do informacij javnega značaja, da bi dobil uradno potrditev, da tak dokument ne obstaja.

K točki I in II izreka:

17. Sodišče je tožbo tožnika zoper odločbo IP št. 090-305/2021/5 z dne 11. 11. 2021 in tožbo tožnice zoper odločbo IP št. 090-293/2021/6 z dne 11. 11. 2021, zavrglo.
18. Po določbi prvega odstavka 17. člena ZUS-1 je tožnik oseba, ki je bila stranka ali stranski udeleženec v postopku izdaje upravnega akta. Iz upravnega spisa in odločbe organa št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021 izhaja, da je organ v točki 1 izreka šest zahtev prosilca z dne 25. 7. 2021 zavrgel. V točki 2 izreka iste odločbe pa šest zahtev prosilke z istega dne zavrnil. IP je o pritožbi prosilke in prosilca vodil dva ločena postopka in sicer postopek 090-293/2021 v katerem je bila stranka postopka tožnik ter postopek 090-305/2021, v katerem je bila stranka postopka tožnica kar med tožniki in toženo stranko ni sporno. Upošteva že navedeno določbo prvega odstavka 17. člena ZUS-1 lahko tožnik tožbo v upravnem sporu vložil le, v kolikor z njo varuje svoj lastni pravni položaj. Ureditev pravnega spora po ZUS-1 namreč temelji na pravnem varstvu položaja posameznika, kar pomeni, da lahko tožnik v njem uveljavlja le svojo (subjektivno) pravico ali pravno korist. Glede na to, da je tožnik vložil tožbo zoper odločbo IP 090-305/2021/5 z dne 11. 11. 2021, tožnica pa zoper odločbo IP 090-293/2021/6 z istega dne, ki sta bili izdani v upravnem postopku, v katerih nista bila stranki postopka, svojega pravnega interesa ne moreta varovati, zato je sodišče na podlagi tretje točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1 njuni tožbi v tem delu zavrglo.

K točki III izreka:

19. Tožba ni utemeljena.
20. Po presoji sodišča je odločitev tožene stranke pravilna in zakonita, izhaja iz podatkov v upravnih spisih ter ima oporo v materialnih predpisih, na katere se sklicuje. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijane odločbe pojasnila razloge za svojo odločitev. Kolikor iz te obrazložitve ne izhaja drugače, sodišče razlogom, ki so navedeni v izpodbijani odločbi v celoti sledi in se nanje sklicuje (drugi odstavek 71. člena ZUS-1). V zvezi s tožbenimi ugovori pa še dodaja: Iz upravnega spisa in izpodbijane odločbe nedvomno izhaja, da je organ z odločbo št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021 (v nadaljevanju izpodbijana odločba organa) v točki 1. izreka, ki se nanaša na tožnika, na podlagi 4. točke 1. alineje 129. člena ZUP, zavrgel šest zahtev za dostop do informacij javnega značaja, ki jih je tožnik naslovil na organ, za posredovanje fotokopije odločbe št. 356.2-72/7-MT z dne 19. 1. 2004, saj je o njegovi zahtevi že odločal.

21. Za tožnika je sporno, da pridobljeni dokument ni dokument, ki ga je z vlogo z dne 25. 7. 2021 zahteval. Tožnik zatrjuje, da se posredovana fotokopija odločbe z dne 19. 1. 2004 ne naša na njegovo parcelo : temveč na parcelo , zato bi moral upravni organ odgovoriti, da do izdaje sklepa o popravi pomote št. 356.2-72/2004, ki ga je izdala gradbena inšpektorica dne 7. 6. 2006 zahtevana odločba, kot jo je zahteval tožnik, ne obstaja.
22. Kakor je sodišče pojasnilo že v svoji sodbi III U 139/2021-19 je po določbi prvega odstavka 4. člena ZDIJZ informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva (v nadaljnjem besedilu dokument), ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Kakor je bilo tožniku v dosedanjih postopkih večkrat pojasnjeno, ji kot informacijo javnega značaja lahko organ posreduje zgolj dokument v materializirani obliki (fotokopijo dokumenta), kot se hrani pri organu. V konkretnem primeru je to odločba gradbenega inšpektorja opr. št. 356.2-72/04-MT z dne 19. 1. 2004 opremljena s klavzulo pravnomočnosti in klavzulo izvršljivosti. Med tožnikom in toženo stranko ni sporno, da je tožnik navedeno odločbo že prejel, kar je na glavni obravnavi tudi izrecno potrdil.
23. V obravnavanem primeru tako ni sporno, da je organ v skladu s prvim odstavkom i. člena ZDIJZ zavezanec po tem zakonu, ter da zahtevane informacije spadajo v njegovo delovno področje. Iz navedenega izhaja, da lahko organ v zvezi s posredovanjem zahtevanih dokumentov kot informacijo javnega značaja posreduje zgolj dokument, kot ga je izdelal sam in v obliki kot ga hrani. Pri tem sodišče tožniku pojasnjuje, da njegova zahteva, ki se smiselno nanaša na to, da se mu kot informacijo javnega značaja posreduje dokument iz katerega naj se, glede na navedbe tožnika v zvezi z nezakonnostjo zahtevane odločbe, odstranijo zaznamki o pravnomočnosti navedenih dokumentov oziroma se izda dokument, iz katerega bo razvidno, da zahtevani dokument, ki se nanaša na točno določeno parcelno številko ne obstaja, nima podlage v ZDIJZ. Kakor je bilo tožniku v dosedanjih postopkih večkrat pojasnjeno, mu lahko kot informacijo javnega značaja organ posreduje zgolj dokument v materializirani obliki (fotokopijo dokumenta), kot se hrani organu.
24. Kot je bilo že navedeno ni sporno, da je tožnik sporno odločbo prejel kot zavezanec v konkretnem inšpekcijskem postopku in tudi na njegovo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, kot prosilec po ZDIJZ. Glede na navedeno je tako organ, prosilčevo ponovno zahtevo za posredovanje zahtevanega dokumenta pravilno zavrgel na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena ZUP, tožena stranka pa utemeljeno pritožbo tožnika zoper odločbo organa zavrnila. Skladno s 4. alinejo prvega odstavka 129. člena ZUP namreč organ zavrže zahtevo, če se o isti upravni zadevi že vodi upravni ali sodni postopek, ali je bilo o njej že pravnomočno določeno pa je stranka z odločbo pridobila kakšne pravice,

ali so ji bile naložene kakšne obveznosti. Enako ravna tudi, če je bila izdana zavrnilna odločba in se dejansko stanje ali pravna podlaga, na katero se opira zahtevek ni spremenila. Sodišče pri tem dodaja, da je bilo s sklepom organa o popravi pomote št. 356.2-72/2004 z dne 7. 6. 2006 ugotovljeno, da je v izreku in obrazložitvi odločbe št. 356.2-72/2004 z dne 19. 1. 2004 bila pomotoma zapisana namesto pravilno ..., z navedenim sklepom pa je organ to pomoto, ki jo v svojih vlogah uveljavlja tožnik, odpravil. Ni pa predmet postopka za pridobitev informacij javnega značaja pred toženo stranko ugotavljanje ali in kdaj je zaradi izdaje sklepa o odpravi pomote, osnovna inšpekcijska odločba z dne 19. 1. 2004 postala pravnomočna in izvršljiva. Glede na navedeno je po mnenju sodišča zmotno stališče tožnika, ki meni, da so zatrjevani tožbeni razlogi v zvezi z zatrjevano kršitvijo materialnega zakona, podani z okoliščinami, na katere se sklicuje.

25. Na podlagi vsega navedenega je sodišče zaključilo, da tožba tožnika ni utemeljena in jo je na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 zavrnilo.

K točki IV izreka:

26. Tožba ni utemeljena.
27. Po presoji sodišča je odločitev tožene stranke pravilna in zakonita, izhaja iz podatkov v upravnih spisih ter ima oporo v materialnih predpisih, na katere se sklicuje. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijane odločbe pojasnila razloge za svojo odločitev. Kolikor iz te obrazložitve ne izhaja drugače, sodišče razlogom, ki so navedeni v izpodbijani odločbi v celoti sledi in se nanje sklicuje (drugi odstavek 71. člena ZUS-1). V zvezi s tožbenimi ugovori pa še dodaja:
28. Kakor je bilo že navedeno v točki 12 te obrazložitve se kljub pravilnemu vabljenju tožnica glavne obravnave ni udeležila in svoje odsotnosti tudi ni opravičila, zato je sodišče glavno obravnavo opravilo v njeni odsotnosti ter v dokaznem postopku vpogledalo upravni spis, vpogledalo pa je tudi sodbo št. III U 139/2021-19 z dne 13. 1. 2022, s katero je sodišče zavrnilo tožbo tožnice zoper odločbo IP št. 090-174/2021/3 z dne 16. 6. 2021, v kateri je IP zavrnil pritožbo tožnice zoper odločbo IRSOP št. 090-1/2021-101 z dne 1. 4. 2021. IRSOP je v navedeni zadevi na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena ZUP zavrgel zahtevo tožnice za dostop do informacije javnega značaja, ki jo je tožnica dne 4. 3. 2021 poslala na elektronski naslov organa in s katero je zahtevala, da ji organ posreduje fotokopije pravnomočnih upravnih aktov v zadevi IRSOP št. 356-02-72/4, to je pravnomočno odločbo št. 356-2-72-04-MT-4 z dne 19. 1. 2004 ter sklep o dovolitvi izvršbe št. 356-02-72/2004-MT z dne 5. 3. 2008. V tedanjem postopku je bilo nesporno ugotovljeno, da je tožnica predhodno že uradno prejela odločbo z dne 19. 1. 2004 ter sklep o dovolitvi izvršbe, oboje opremljeno s klavzulo pravnomočnosti. Navedena sodba je postala pravnomočna. Iz podatkov upravnega spisa in navedene sodbe nedvomno izhaja, da je tožnica pred podajo

svoje vloge, ki jo je vložila skupaj . dne 25. 7. 2021 navedene dokumente v postopku dostopa do informacije javnega značaja že prejela.

29. Glede na to, da je nesporno, da je tožnica sporno odločbo z dne 19. 1. 2004, kot informacijo javnega značaja prejela, organ pa je v točki 2 izreka odločbe št. 090-1/2021-314 z dne 23. 8. 2021 zahteve tožnice za posredovanje fotokopije odločbe 356.2-72/04-MT z dne 19. 1. 2004 nepravilno zavrnil, je IP na njeno pritožbo odločbo organa v točki 2 izreka pravilno odpravil in sam odločil v zadevi tako, da je šest zahtev tožnice, ki jih je po elektronski pošti vložila dne 25. 7. 2021 za posredovanje fotokopij odločbe št. 356.2-72/04-MT z dne 19. 1. 2004 na podlagi 4. alineje prvega odstavka 129. člena ZUP zavrnil.
30. Sodišče kot je ugotovila že tožena stranka ugotavlja, da prosilka ne zatrjuje niti ne izkazuje, da ne razpolaga z zaproseno odločbo, zatrjuje le, da ne razpolaga z odločbo, ki bi ji do izdaje sklepa o popravilu napake nalagala obveznosti na njeni parceli. Kakor je sodišče ugotovilo, je bilo s sklepom organa o popravilu pomote št. 356.2-72/2004 z dne 7. 6. 2006 ugotovljeno, da je v izreku in obrazložitvi odločbe št. 356.2-72/4 z dne 19. 1. 2004 bila pomotoma zapisana št. Z navedenim sklepom je organ to pomoto odpravil, kakor je bilo že obrazloženo v točki 23 te obrazložitve pa predmet postopka za pridobitev informacij javnega značaja pred IP ni ugotavljanje kdaj je zaradi izdaje sklepa o odpravi pomote osnovna inšpekcijska odločba z dne 19. 1. 2004 postala pravnomočna in izvršljiva, niti ni predmet odločanja pravilnost in zakonitost dejanj organa, ki so bila opravljena v času od 19. 1. 2004 do pravnomočnosti sklepa o popravilu pomote z dne 7. 6. 2006, ki je kakor izhaja iz upravnega spisa bil zavezancem vročen 27. 6. 2006.
31. Na podlagi vsega navedenega je sodišče zaključilo, da tožba tožnice ni utemeljena in jo je na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 zavrnilo.

K točki V izreka:

32. Odločitev o stroških strank v postopku temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Zoper sklep pod I. in II. točko izreka je dovoljena pritožba v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vložijo priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep

izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vloži le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo, in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105.a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožba zoper sodbo pod III. in IV. točko izreka ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Zoper sklep pod V. točko izreka ni dovoljena posebna pritožba (82. člen ZUS-1).

Nova Gorica, 15. september 2022

Višji sodnik svétnik

Andrej Oreš, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pritožne sodne osebe: